Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 224 SATURDAY, NOVEMBER 22, 1997 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 22-го ЛИСТОПАДА 1997р. Ч. 224 РІК CIV.

Рух протестує проти замахів на своїх

Київ (УНІАР). — 19-го листопада на початку ранкового засідання парляменту, заступник координатора фракції „Рух за народ, за Україну" Ярослав Федорин оприлюднив звернення Руху до Президента, Уряду і Верховної Ради з приводу побиття 14-го листопада голови районної організації НРУ Олександра Пустовіта.

Непритомного з пораненнями голови його було доставлено в лікарню швидкої допомоги, де він перебуває у важкому стані.

„Олександра Пустовіта побито саме після тієї конференції, на якій визначалося претендентів на пост посадника міста Києва й у народні депутати по мажоритарних округах, — сказано в заяві. — Не викликає сумніву політичний підтекст цього інциденту. З усією рішучістю Народний Рух України і його складова частина — Київська міська організація — заявляють, що цим плянам не дано здійснитися. Наші кандидати кандидуватимуть на всі виборні пости в органи місцевого самоврядування і до ВР України, і ми все зробимо для нашої перемоги".

„Але це зовсім не означає, — йдеться далі в заяві, — що Президент держави, Кабінет Міністрів України, представники силових міністерств і відомств повинні спокійно спостерігати за зростанням тероризму проти Народного Руху України. Вимагаємо від Президента України, КМ України, силових міністерств і правоохоронних органів рішучого вжиття заходів проти терористичних замахів на лідерів і активістів політичних партій в цілому і Народного Руху України зокрема".

Відбулося пленарне засідання НТШ

Ню Йорк (О. К.). — Тут в приміщеннях НТШ відбулося 9-го листопада цілоденне пленарне засідання Управи у присутності майже всіх членів, в числі 17. У багатій програмі нарад порушено ряд актуальних питань, зокрема крім звітування за пророблену працю у літніх місяцях, заплянованo майбутню, як теж присвячено багато часу на обговорення підготови Енциклопедії Української Діяспори.

Присутні рішили, щоб НТШ-А підготовило на форумі AAASS відзначення 125-річчя НТШ, запрошуючи до співучасти чужі наукові сили, зокрема польські. Рівночасно слід підготовити відзначення цієї дати в Ню Йорку для ширшої публіки у жовтні 1998 року. Рішено спільно із УВАН відзначити 200-ліття появи „Енеїди", як також зголосити участь НТШ у світовому конґресі у Фінляндії в 2000 році. Обговорено участь членів НТШ у конвенції Асоціяції національностей та конференції в Колюмбійському університеті.

Обговорено широко проблему висилки книжок в Україну до бібліотек та НТШ, як і зміст „Хроніки", що її видає НТШ в УКраїні.

Стверджено, що інформації про НТШ та доповіді, які відбуваються там на інтернеті є незвичайно корисні та проведено дискусію в який спосіб притягнути до НТШ-А молодих науковців.

Багато часу посвячено ЕУД, про працю над якою вичерпний звіт зложив головний редактор проф. Василь Маркусь. Він поінформував про велику працю реґіональних комітетів над ЕУД, як теж про наради головної редакційної ради в Києві та підготовчу працю над канадським томом. У широкій дискусії над звітом В. Маркуся стверджено, що конечний є стимул до дальшої збірки фондів на ЕУД, бо, як звітував В. Баранецький, Фундація для ЕУД видала вже всі зібрані гроші та не може далі втримувати праці. У висліді прийнято пропозицію В. Маркуся провести до червня 1998 року інформаційну акцію про ЕУД і його запевнення, що цей том ЕУД буде готовий в 1999 році. Дискусію над долею ЕУД рішено продовжати на черговому засіданні, а рівночасно плянувати в поодиноких українських осередках перевести зустрічі про ЕУД та дати інформації про цю важливу працю.

Прийняття нових членів, виготовлення грамот членства в НТШ, видання технічного словника Анатолія Вовка та питання філій НТШ в Україні, були дальшою темою пленарного засідання.

„ТРИ, ДВА, ОДИН — СТАРТ!"

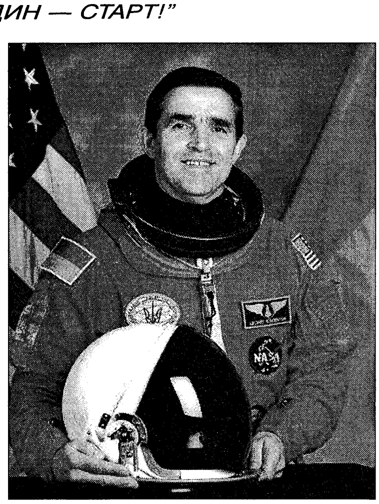
Кейп Канаверал, Фла (А. Гороховський). — Така команда пролунала в космічному центрі ім. Кеннеді 19-го листопада 1997 року о 2-ій год. 46 хв. по полудні. Враз земля тяжко зітхнула і грім пронісся далеко за обрієм. Численні гості, які спостерігали на далекій відстані за стартом „Колюмбії" — міжпростірного корабля багаторазового використання — були в захопленні від небаченого раніше видовища. Минуло кілька секунд і ракета, оповита клубами вогню і диму, повільно відірвалася від землі і стрімко понеслась у блакитне небо.

Через короткі проміжки часу присутніх інформували, як проходить політ. Благополучно завершився вертикальний підйом, і корабель почав свою подоріж навколо землі.

Читачі вже знають, що у складі американської залоги є український космонавт Леонід Каденюк, який впродовж 20-ох років йшов до своєї мети. Це нелегкі роки в житті полк. Каденюка, вони були сповнені здобуттям наукових знань, вдосконаленням професійної майстерности, фізичного загартування. Космічну науку здобував у Зоряному містечку, в групі космонавтів.

Рік тому український космонавт прибув до Гюстону, в центр ім. Линдона Джансона, і разом з американцями та представниками інших країн почав інтенсивну підготову до полету у складі залоги, яка повинна була відправитися в космічну подоріж на кораблі „Колюмбія".

І ось цей день настав. В минулу неділю Л. Каденюк прибув на космодром, і вся його увага була зосереджена на завершенні підготови до полету. Не забув Леонід взяти з собою найцінніші речі, а саме державний прапор України, тризуб, Конституцію, „Кобзар", портрети основоположників космічної техніки Кондратюка, Корольова, видатного ботаніка Холодного.

Полковник Л. Каденюк

За 16 днів лету Каденюк повинен здійснити 11 біологічних експериментів, підготовлених американськими та українськими вченими. Такі ж експерименти, тільки на землі, проведе дублер Леоніда Ярослав Пустовий. Та у нього буде чимало помічників, мається на увазі американські та українські школярі. Члени української „малої академії" побували в космічному центрі ім. Кеннеді. Їх побратимами є учні із стейту Джорджя.

З рідної України провести Л. Каденюка в далеку дорогу приїхала численна делеґація, яку очолив Президент України Леонід Кучма. Перед стартом „Колюмбії" він поділився з журналістами своїми думками. Він сказав:

— Я думаю, що з усіх точок зору це позитивне

(Закінчення на стор. 3)

Президент Клінтон не довіряє С. Гуссейнові

Вашінґтон. — Відкликаючись на попередній досвід, президент Билл Клінтон не хоче довіряти Саддамові Гуссейнові та притримується народної мудрости „поживем — побачим". Те, що іракський президент С. Гуссейн змінив свою думку та дозволив збройним інспекторам Організації Об'єднаних Націй, включно з американцями, повернутися до Іраку, ще не означає, що їм буде дозволено без будь-яких перешкод виконувати їхню працю.

Зайнявши таке становище, Президент ясно зазначив, що не думає нагороджувати С. Гуссейна за його зворот у цій тритижневій кризі, котру він сам зумисне створив, щоб звернути на себе увагу міжнародної спільноти. Для підтвердження цього ЗСА вислали додаткові контінґенти літаків, зброї та військового персоналу в околиці Перської затоки.

Офіційні чинники Білого Дому підкреслюють, що ЗСА не є готові винагороджувати Ірак за те, що С. Гуссейн переступив ним прийняті вимоги міжнародної спільноти після його нападу на Кувайт в 1991 році, та є го-тові ужити своє вето на будь-які намагання Росії полегшити санкції супроти Іраку.

У п'ятницю вранці, 21-го листопада, 75 згаданих інспекторів з Баґрейну, столиці острова Манами, у Перській затоці, повернулися до Баґдаду. У дорозі до їхньої головної квартири проїздили вулицями прибраними хоругвами з антиамериканськими кличами та написами, але в загальному іракці не звертали окремої уваги на проїжджаючу колону автомобілів з інспекторами.

ПІВДЕННА КОРЕЯ ЗАЯВИЛА, що шукатиме допомоги від Америки та Японії для рятунку їхньої захитаної економіки, котра представляє досі найбільшу загрозу заразливій азійській фінансовій кризі. Одначе американські офіційні чинники зазначили, що Міжнародний валютний фонд мусить бути інструментальним у плянах такої допомоги. Виглядає, що офіційні чинники Південної Кореї, хоч і розчаровані такою відповіддю ЗСА, все ж таки змушені погодитись, бо їхня валюта падає, а з тим поширюється фінансовий параліч в країні.

У Львові побито адвоката М. Гельбіґ

Парсиппані, Н. Дж. — Як інформує Марійка Гельбіґ, власниця подорожного бюра „Сковп" в Мейплвуді, Н. Дж., у середу, 19-го листопада, у Львові у підвечірніх годинах невідомі напасники побили її адвоката Нестора Гнатіва, зломивши йому нижню ліву щелепу та завдавши легкого потрясення мозку. Н. Гнатів, один із двох адвокатів М. Гельбіґ в судовому оскарженні нею А. Попадюка, її колишнього партнера у спільному підприємстві „Авскопрут", перебуватиме в лікарні швидкої допомоги три тижні.

Тим часом депутат Верховної Ради і голова комітету в справах організованої злочинности і корупції Григорій Омельченко звернувся до виконуючого обов'язки генерального прокурора України О. Литвака перевірити справу скарги М. Гельбіґ проти А. Попадюка, передавши також 151-сторінковий акт оскарження. Він вимагає перевірки відмови прокуратури Івано-Франківської области розглянути акт оскарження А. Попадюка, якого М. Гельбіґ обвинувачує у фальсифікації документів і привласненні 5 млн. дол.

М. Гельбіґ відлітає в Україну 24-го листопада, де вона вона має запрошення виступити на телевізійній програмі у Львові разом з кореспондентами кількох газет і з'ясувати свою справу проти А. Попадюка.

Вейнський університет продовжує курси про східньоевропейське підприємництво

Дітройт, Миш. — Тут у зимовому семестрі Вейнського стейтового університету і Стейтової Школи адміністрації бизнесу відбуватимуться курси з науки східньоевропейського підприємництва, які звернені на впізнання усіх змін в економічному світі східньоевропейських держав, зокрема цих із СНД. Курси призначені для всіх тих, що провадять або думають провадити економічні спілкування із новими державами Східньої Европи.

У зимовому семестрі заплянoвані курси: про малий бизнес в Східній Европі, міжнародні банкові та монетарні зміни в економіці, про змінене обличчя Східньої Европи, підприємство в переходовому періоді, вивчення підприємств в Східній Европі та міжкультурні досліди маркетінґу.

Викладачем трьох із згаданих курсів є проф. Віра Андрушків, а організатором вона враз із проф. Аттілею Япраком, який є директором курсів.

Зацікавлені можуть зголошуватися за інформаціями до проф. В. Андрушків на телефон (313) 577-8637, або до проф. А. Япрака тел.(313) 577-4842.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВІДНОВИТИ ПОТЕНЦІЯЛ ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА. — Перший віцепрем'єр-міністер України Анатолій Голубченко розпочав 18-го листопада дводенну поїздку по Дніпропетровщині. В обласному центрі він разом з керівниками ряду міністерств і відомств взяв участь у спільній нараді обласної державної адміністрації та Союзу Промисловців та Підприємців области, на якій обговорено стан і заходи щодо відновлення промислового потенціялу цього реґіону. Віцепрем'єр-міністра супроводжують міністер промислової політики України Василь Гуреєв, голова Українського Союзу Промисловців та Підприємців Анатолій Кінах.

КОНФЕРЕНЦІЯ „ДЕРЖАВНО-ПРАВНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ"

КИЇВ. — 19-го листопада Інститут законодавства Верховної Ради України провів науково-практичну конференцію „Державно-правна реформа в Україні". У своїй доповіді голова парляменту Олександер Мороз зазначив, що важливість цієї конференції характеризує склад її високопрофесійних учасників, серед яких — науковці, депутати і урядовці. О. Мороз підкреслив деякі позитивні аспекти підготовлених наукових праць, а саме обґрунтування методологічних підходів, визначення меж державно-правної реформи, засобів і технологій їх здійснення. За його словами, „Україні бракує єдиного політичного суб'єкта влади, який міг би впроваджувати реформи". Необхідними умовами здійснення реформ є, на думку О. Мороза, своєрідна їх координація, політика компромісу між різними установами влади.

СУД ВИПРАВДАВ СОЦІЯЛІСТА

КИЇВ. — Київський міський суд скасував рішення районого суду стягнути з першого секретаря міськкому Соціялістичної Партії України Василя Арестова 200,000 гривень на користь посадника міста Олександра Омельченка. Пресслужба СПУ повідомила, що у серпні Старокиївський районний суд столиці розглянув позов О. Омельченка на міську СПУ і її першого секретаря В. Арестова з приводу „ображення чести, гідности та ділової репутації" посадника міста. Приводом до позову стала резолюція віча лівих сил 28-го червня, в якій О. Омельченка названо „кучмівським прихвостнем і розкрадачем народного добра"

ПОБИТТЯ КОМУНІСТІВ — ЦЕ „ЛЬОКАЛЬНА ПЕРЕМОГА"

КИЇВ. — Дві націоналістичні партії — „Державна Самостійність України" і Соціял-Національна Партія — оголосили 19-го листопада, що йтимуть на вибори єдиним бльоком під назвою „Менше слів". На пресконференції, яка тривала 20 хвилин, засновники бльоку заявили, що їхня програма — це боротьба за права українців в Україні. Побиття комуністів у Львові у річницю большевицького перевороту члени бльоку вважають прикладом того, що вони більше діють, ніж говорять. Сутичку, внаслідок якої кілька лівих опинилися в лікарні, учасники пресконференції назвали „льокальною перемогою за виборця". У бльоці „Менше слів" є понад 5,000 членів. Центр його — у Львові.

ВІДКРИТО МУЗЕЙ ПРАЦІ І ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

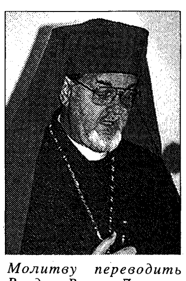
КИЇВ. — В Академії праці і соціяльних відносин Федерації Профспілок України відбулося урочисте відкриття Музею Праці і Профспілок України. У відкритті взяли участь і виступили з промовами голова ФПУ, депутат Олександер Стоян, ректор профспілкової академії Микола Головко, викладачі та студенти академії. Експозиції музею відображають розвиток проф-спілкового руху на території України від початку його зародження до наших днів у контексті розвитку трудових відносин. О. Стоян після відкриття музею виступив перед студентами юридичного факультету та факультету соціяльного партнерства з лекцією „Роля і місце профспілок у суспільно-політичному житті".

ПІДВИЩЕНО СТАВКУ ПЕРЕФІНАНСУВАННЯ

КИЇВ. — Намагаючись стабілізувати гривню, яка останнім часом впала, Національний Банк України підвищив ставку перефінансування до 35 відс., заявив на пресконфе-ренції 20-го листопада голова НБУ Віктор Ющенко. За його словами, нова ставка ввійде в дію 24-го лис-топада. 15-го листопада НБУ вже підвищував ставку перефінансування від 17 відс. до 25 відс. В наслі-док заходів НБУ гривня дещо стабілізувалася. За твердженням банку, падіння курсу гривні спричинено фінансовою метушнею на світовому ринку і спекуляцією комерційних банків, яку він намагається зупинити.

Посвячено наріжний камінь під нову будівлю Українського Музею в Ню Йорку

Ню Йорк, Н.Й. (В. Романюк). — Кожен день нашого життя — суспільства, громади чи людини — це подія. Та так уже склалося, що серед усього виокремлюємо щось, що проорює глибшу борозну у свідомості та надовго, а часто й довіку, залишається в пам'яті. Без перебільшення скажу: такою пам'ятною подією стало для її учасників посвячення наріжного каменя під новобудову Українського Музею в столиці світу — Ню Йорку. Подія ця повинна б стати святом не лише для безпосередніх свідків врочистого дійства, а й для всієї української громади як на американському континенті, так і в усіх закутинах світу, де поважають українців та українство.

Молитву переводить Владика Василь Лостен.

Слово виголошує голова Управи УМ в Ню Йорку проф. Іван Лучечко.

Про благородну патріотично-виховну діяльність Українського Музею відомо чимало. І не лише з численних публікацій в українській (та й не тільки українській) пресі, а й, насамперед, з його діяльности. Історія Українсь-

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

У СЕРЕДУ, 19-ГО ЛИСТОПАДА, Британія повідомила, що відтягне з Північної Ірляндії один батальйон війська, бо виглядає, що обіцяне припинення збройних нападів між ривалізуючими підпільними фракціями триває. Мо Мовлем, англійський міністер для справ Північної Ірляндії заявила, що третій батальйон парашутного полку „повернеться на свою базу до Англії, де вони залишаться на поготові повернутися, якщо виникне для цього потреба". Тепер у Північній Ірляндії є 17,000 англійського війська. М. Мовлем уважає, що це є кроком до нормалізації після років розбрату та боротьби, однак попереджує, що можливість небезпеки існує, тому треба бути готовим на всякі можливості.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 19-ГО ЛИСТОПАДА, в Де Мойн у стейті Айова молода 29-річна Боббі МекКой з невеличкого містечка Карлайл, народила семеро немовлят. Роди відбулися за шість хвилин способом кесаревого розтину і навіть лікарі були здивовані повним зформованням новонароджених трьох дівчаток і чотирьох хлопчиків, з яких найменше важило 2.5 фунта, а найбільше 3.4 фунти. Це вперше в ЗСА народилося семеро живих немовлят і лікарі, не зважаючи на всі трудноші, сподіються, що немовлята вижиють. Молоді батьки мають перед собою неабияке завдання, але їм з допомогою негайно прийшли добрі місцеві сусіди та інші мешканці стейту, посипались необхідні для немовлят дарунки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Можемо залишитися без майбутнього

Ще в пам'яті вибухи у Світовому торговому центрі в Ню Йорку, в Оклагома Сиbuilt. Але ці та інші епізодичні події, якими трагічними вони не були б, губляться на тлі менш помітних, та, безперечно, набагато серйозніших, з огляду на тенденцію їх стабільного зростання. Мова, насамперед, про те, що творить серйозну загрозу самого майбутнього Америки в ній самій — підліткову злочинність в цілому та відвертий підлітковий бандитизм зокрема.

Поява новочасних банд на вулицях американських міст не є випадковістю, а вже, на жаль, стала закономірністю в житті суспільства. Нині найбільшу небезпеку для нього становлять так звані "бладс" — угруповання неприборканої чорної молоді, що кілька років тому виникли в Каліфорнії. Розбійницькі напади, зґвалтування, тілесні мордування, вбивства, наркотики, непередбачувана стрілянина в найлюдніших місцях — весь цей злочинний "букет" розрісся до таких меж, що далеко не войовнича сенатор Даєн Файнстайн змушена була внести законопроєкт з красномовною назвою "Про юних хижаків". Та й як інакше, як не хижаками було назвати цю категорію злочинців, якщо тільки минулого року в Каліфорнії вони вбили 3,000 осіб!

Проблема підліткової злочинности у ЗСА не нинішня. Журналіст Е.Паріянц наводить такий приклад. Для боротьби з цим видом злочинности років тридцять тому в Чикаґо вирішили створити літню програму, яку субсидувала управа міста. Організацію очолив якийсь Джефф Форт, скориставши з грошей міської влади, щоб зібрати під свої прапори професійних убивць і наркодільців та з допомогою цих "вчителів" створити цілу армію бандитів. Закінчилося тим, що "глибоко релігійний" Джефф запропонував свої послуги лівійським терористам — збити американський літак, як тільки він вилетить з летовища О'Гейр!

Сьогодні всю боротьбу між підлітковими бандами перенесено в школи. В цьому переконує багатосторінковий звіт про перевірку восьми навчальних закладів у трьох районах Ню Йорку. В багатьох з них так звані "Латін кінґс" ділять владу з "Бладс", "NWA" та "Фемилі". До цих банд входить майже 60 відсотків учнів. При чому, не завжди з власної волі, а скоріше з побоювань, що, залишившись "нічиїми", залишаться без будь-якого захисту. Багато з них носять бритви, замасковані під олівці, або ножі, якими відкривають картонні пачки та які відіграють своєрідну ролю при "церемонії" вступу до банди. І хоч більшість навчальних закладів вже обладнані складними контрольно-пропускними системами, діти навчилися через них проносити не тільки стилети й револьвери, а й масивні рушничні обрізи.

Щоб стати членом банди, потрібно "пустити кров" — потягнути когось ножем по обличчю. У вересні, коли розпочався навчальний рік, у Ню Йорку було таким чином порізано 135 зовсім випадкових перехожих. Що тут вже казати про школярів, на яких отак нападають щоденно. Інший компонент "церемонії" — колективний секс. Найстрашніше, що дівчатка, які "пройшли випробування", стають ініціяторами зґвалтування своїх ровесниць. Таких випадків дуже багато. У банд є своя атрибутика. За кольором куртки, сорочинки, бандани навколо голови члени банд розрізняють одні одних. Не свій підлягає безумовній розправі. Мають банди й власну, так би сказати, мову, "коди". Один з учнів сказав, що його школа — все одно що вулиця. Тебе можуть затягнути в бічну кімнатку, запхати до лазнички; потрібно постійно оглядатися, щоб не дістати ножа в плечі.

Лихо ще й у тому, що з великих міст злочинні угрупування рушили на захоплення сільської місцевости. Розквітає наркобизнес, проституція, пограбування домів, крадіж, застосування вогнепальної зброї. Не підготовлені до подібної пошесті, громади зовсім розгубилися. Вони не знають, як протистояти напливові кримінального елементу, не мають відповідних правозахисних відділів, бюджету.

Організації молодих ґенгстерів на півдні і в центрі країни наразі невеликі, але терор, анархія, які вони встановлюють у невеликих містах, є більший від того, що відбувається у великих центрах. Пропозицій, як боротися зі згаданою злочинністю, не бракує. Однак, на ділі вони виявляються малоефективними, а часто й просто шкідливими. На подив, виходячи з більш ніж ліберального права ЗСА, під сумнів ставиться взагалі можливість дієвої боротьби з підлітковою злочинністю в країні. Тож не залишається нічого іншого, як запитати: "Як думаєш, Америко, жити далі?"

Олег Соскін,
Київ

ПОЛІТИЧНА КРИЗА НАЗРІЛА

За своєю суттю політична система в Україні на сьогодні є совєтсько-комуністичною. Компартія, втративши ідеологічне забарвлення, але повністю зберігши свою організаційну структуру, перетворилася на монопольний клан, який душить Україну і не дає їй змоги розвиватися. Перш за все, треба привести до нормального співвідношення економічний базис (який став поліфонічним, бо у ньому є приватна власність, кооперативна, колективна тощо) і надбудову, яка є монопольною і яку слід негайно зробити плюралістичною. Для цього потрібно, щоб її головним чинником стала політична парляментарна партія. Перехід до змішаної системи на пропорційно-мажоритарному принципі, коли головним суб'єктом виборів стає політична партія, що має чітко визначене ідеологічне спрямування і відповідну плятформу, повинен відбутися у наступних виборах. Але чи не будуть вибори зірвані?

Адже навколо Президента зібралось оточення з колишніх комуністичних номенклятурних кадрів, які не можуть працювати у відкритому просторі, бо абсолютно неконкурентноздатні. Вони можуть працювати, тільки маючи під рукою телефони і застосовуючи адміністративні засоби або поліцейський тиск. Це не публічні, а кланові політики, які є чітко визначеними лише як економічні суб'єкти, бо хочуть бути монопольними власниками. Власне тому й виникла криза у політичній системі. З одного боку — структуровані ліві, а з іншого — теж структуровані, але без єдности, праві. Здавалося б, Президент мав сприяти розвиткові нової системи, створивши парляментарну групу підтримки новому закону про вибори, а замість цього, спираючись на певні кланові прошарки у Верховній Раді (групи „Незалежні", „Реформи", „Конституційний центр", МБР), які не хочуть грати у відкриту гру, Президент разом із своєю командою всіляко торпедують демократичний процес еволюційної зміни політичної системи в Україні.

Надзвичайно змінилась політична ситуація в Україні у зв'язку із загибеллю „останнього мамонта" — дніпропетровського територіяльного земляцького клану, одним з визначних чинників якого був П. Лазаренко. Операція роз'єднання була надзвичайно тяжкою і проводилась із величезними втратами фінансової крови. І ось якраз тепер в Україні формується абсолютно нова політична карта. Ми вже переходимо від стану, коли при владі знаходились територіяльно-реґіональні клани (дніпропетровський, донецький, київський, південний тощо), до стану, коли на поверхню виходять так звані корпоративні групи. На сьогодні помітні дві: „міліцейська" і „ендепівська". Перша команда — функціональна, професійно-вузького спрямування. Вона бореться за Кучму, за вплив на нього і хоче побудувати поліцейську систему з номерами, електронними досьє тощо. Друга ж група виступає у формі політичної партії НДП, до неї також входять різні представники. Тепер залишився лише крок до переходу у нормальну політичну партійно-плюралістичну систему — ліквідація надзвичайно небезпечної „міліцейської" групи і податкової адміністрації, яка є руйнівним мечем цієї групи. Велику ролю у цьому процесі може відіграти перехід до відкритої гри, до гри за відомими всім правилами.

Якщо ж так не станеться, то можна буде казати про наявність у державі практично всіх елементів революційної ситуації: немає законів про зміну законодавчої і виконавчої влад. Соціяльно-економічна ситуація досягла свого колапсу, соціяльні виступи не припиняються по всій державі. Схід перетворився практично на перманентний вибуховий реґіон, у столиці — двовладдя. А потрібно пам'ятати, що всі революції відбувалися у столицях, і зараз є для цього всі передумови, якщо цивілізованим шляхом не буде зроблено змін політичної системи.

Отже, можемо говорити, що на сьогодні є два варіянти розвитку політичної ситуації. Перший — еволюційний. Верховна Рада прийняла новий закон про вибори на змішаній основі. Якщо вибори відбудуться, визначилися б правила гри, Президент змушений був би нормально поводитися і став би справжнім ґарантом Конституції. Це був би нормальний процес. І другий варіянт — якщо Президент продовжує всіляко дестабілізувати ситуацію і за порадою певних радників із своєї Адміністрації вводить тиранічний режим на зразок лукашенківського. Тоді соціяльний протест у суспільстві неминуче набуває відкритих форм і переходить у відкриту фазу.є

Д-р Володимир Соханівський

Чи церковний шовінізм?

Нещодавно торонтонський щоденник „Глоб енд Мейл" помістив цікаву статтю п. з. „Церква підтримує російський націоналізм". Статтю написав Джоффрі Йорк, кореспондент газети в Москві. Варто б з нею ознайомитись, щоб збагнути суть проблеми.

Автор статті починає інформацією, що державна секретарка закордонних справ ЗСА Меделин Олбрайт, прилетівши до Москви, відразу поїхала з летовища прямо до старовинного московського монастиря в серці міста з візитою до Патріярха Алєксія II, провідника Російської Православної Церкви. Він також є головним грачем московської закордонної політики і одночасно найважливішою особою російського політичного життя. Автор твердить, що РПЦ має також вплив на нуклеарне розброєння, на політичний союз Росії з Білоруссю і вороже ставиться до східньої експансії НАТО та особливо підсилює шовіністичний напрям російських політиків, заохочує до підсилення нуклеарного арсеналу. Підсилення НАТО Патріярх уважає зловісним знаком надходячого антихриста. Американські ракети уважає сатанічними, а російські — знаряддям Божим.

У внутрішніх справах країни РПЦ підсилює шовіністичний настрій російської політики, домагаючись обмеження чужих місіонерів, менших релігійних сект та знесилюючи протестантські і римо-католицькі групи, забороняючи винаймати залі для них. Митрополит Кирило пояснює цю протизахідню тенденцію як реакцію проти західньої псевдокультури і місіонерів, бо вони зарозумілі, іґнорують духовні традиції росіян та пробують використовувати сучасну тяжку економічну ситуацію.

Найвиднішим символом політичної сили РПЦ є 340-мільйонова новозбудована катедра Христа Спасителя поблизу Кремля з 50 кілограмами щирого золота позолочених бань. Цей проєкт підтримували всі місцеві федеральні політики. Поважне число церковних лідерів мали зв'язок з КҐБ ще за совєтського режиму, а сам Патріярх — це колишній донощик КҐБ, який уживав псевдо Дроздов. Патріярх часто буває з президентом Єльцином під час важливіших подій країни, як, наприклад, підписання договору Росії і Білорусі. У винагороду за це Церква має право у деяких бизнесах, наприклад, в імпорті і експорті оливи. Церква має 40 відс. шерів в експорті оливи, що дало торік 2,7 млн. дол. доходу з федеральної каси. РПЦ має також деякий дохід з банків. Представники Церкви твердять, що все це йде на віднову Церкви з руїн. Офіційно духівництву заборонено брати участь у політиці чи бути вибраними під час виборів, але ніхто не робить закидів Патріярхові чи іншим лідерам Церкви, бо політики приходять і відходять, а Патріярх обраний на все життя.

Деякі критики оскаржують Церкву, що вона продовжує давню автократичну традицію, як колись за совєтів. Одним із таких критиків є священик Ґлєб Якунін, колишній дисидент, якого було засуджено на 5 літ тюрми і на внутрішній екзиль за його боротьбу й критику проводу РПЦ. Його звільнив М. Ґорбачов, а опісля його вибрано в 1990 і 1992 роках до парляменту. Однак, коли Церква заборонила духівництву кандидувати на політичні пости, він відмовився зрезиґнувати з політики, залишився священиком і перейшов до Української Православної Церкви, яка відірвалася від московського патріярхату в 1992 році. Отець Якунін каже, що це лицемірство Церкви, яка покарала його, а іншим дозволила бути в політиці.

Московський Патріярх Алєксій керує 60 мільйонами вірних Росії і багатьма мільйонами вірних в колишніх совєтських республіках. Це немов імперія, — каже Якунін. Це величезний монополь. Це немов версія церкви СССР. РПЦ — консервативна Церква, яка відкинула реформи, що відбуваються у Церквах Заходу. „Московський Патріярхат зберігає ідею візантійських часів — разом з ідеєю, що десь у тіні ще є цар або імператор! Сталін підписав традиційну автократичність Церкви, відновляючи її ієрархію в 1943 році. Він хотів, щоб Церква була організацією коляборантів і аґентів КҐБ, — сказав о. Якунін. Це немов сувора монархія без властивостей демократії. Це тоталітарна дитина тоталітарної держави."

Офіційні представники Церкви того не заперечують. „В кожній країні існують зв'язки з релігійними організаціями і правозахисними представниками, разом зі службою безпеки", — заявив о. Чаплін, представник РПЦ.

Отже ясно, чому РПЦ така сильна, впливова, і яка її мета теж в Україні. Чи народ розуміє суть такого стану?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про торгівлю „живим товаром"

Не знаю скільки ще читачів „Свободи" пам'ятає цей характеристичний колись вислів „торгівля живим товаром", якого уживалося раніше. Цей архаїчний вираз нагадався мені тепер, коли потрапила в руки вражаюча своїм змістом стаття під назвою „Проблеми білого рабства на межі тисячоліття".

Автором є учасниця семінару жінок із 17 країн Східньої Европи, що в жовтні зібралися в Беоґраді, щоби радити на тему торгівлі жінками, що здійснюється не давно, не в середньовіччі, а тепер при кінці XX сторіччя. Авторка описує жахливе положення наївних українських дівчат, що ради заробітку виїздять до колишньої Юґославії і потрапляють на роботу — але яку! Їх дослівно „продають" до різних підозрілих готелів, чи „барів", де вони змушені вночі обслуговувати „клієнтів", а вдень тримають їх ув'язненими, щоб, борони Господи, не втекли, або не розповіли комусь про свою „працю". Як пише учасниця конференції, все це відбувається за справою мафії, яка точно слідкує за тим, щоб українські дівчата не мали ніякого зв'язку із зовнішнім світом і щоб не мали в руках грошей, які допомогли б їм втекти із того пекла, у яке вони потрапили. Найбільше таких „невільниць" знаходиться в східній Хорватії, але і в Беоґраді, Новому Саді та інших містах. Учасниця конференції точно описує, як відбувається транспорт таких дівчат, що розпочинається пропозицією праці прибиральниці, покоївки чи офіціянтки в Італії. При тому пояснюється, що візу до Італії не легко дістати, тому треба їхати через Юґославію. Дівчат везуть з України через Ужгород групами до мадярських міст, що на пограниччі Юґославії, а відтак вже автобусами до Нового Саду. Там відбирають їм документи і розвозять по „барах".

Ось і все. Місцеві газети подають, що дівчат перепродує мафія з одного бару в другий, а коли вповні використають, викидають просто на вулицю. Вирватися з такої „праці" майже неможливо, а хто старається втекти, того жорстоко б'ють, а навіть вбивають. Втеча без документів та повернення на батьківщину стає зовсім неможливою. Все це описане точно у статті учасниці семінару та у листах тих нещасних наших жінок, що потрапили тепер, із-за бажання заробити, в руки сучасних торгівців „живим товаром".

Стаття закликає до якоїсь допоміжної акції, бо досі урядові українські чинники нічого в тому напрямі не зробили. Особливо звернення іде до Президента України, але чи буде наслідок, побачимо. Саме, коли пишемо ці рядки прийшла вістка, що Гіллярі Клінтон в часі перебування у Львові проголосила кампанію проти проституції, яка тепер так поширилася в Україні та в інших після-совєтських країнах. Може ця ініціятива дружини президента ЗСА вкінці зрушить совість інших?

Чи все це не є живим доказом „торгівлі живим товаром", який так тепер процвітає та іде до усіх країн Заходу? Ось недавно один з українських туристів із ЗСА, що був літом в Італії, розповідав мені про групу жінок з України в Італії, які також так попали в руки торгівців та благали про допомогу вирвати їх із кігтів мафії.

Така торгівля нічого нового під сонцем, існувала вона вже віками. В деяких випадках ця „робота" буває і зовсім добровільною та леґальною тож в такому випадку нікого не дивує. Колись розповідала мені моя кузинка, що живе у Франції, як вона в часі концертового турне приїхала до однієї із арабських країн і на летовищі обсервувала дивну сцену, коли рівночасно прилетів із Парижа другий літак, повний молодих „доньок Коринту", які були призначені для зваби молодих арабських вельмож. На летовищі їх зустрічали у лімузинах поважні матрони-матері тих молодих вельмож, для яких вони вибирали самі відповідних партнерок на два дні, бо після кінця тижня літак відлітав до Парижа із „вщерть задоволеними" дівчатами.

Ще інший доказ того, що ця форма торгівлі існує та процвітає ще сьогодні зовсім леґально, я дістала від знайомого, що працює у публічній бібліотеці в Ню Йорку. Він випадково натрапив на англійську книжку, в якій описується доля випускників із престижевого англійського університету в Оксфорді. Там цитується лист однієї із випускниць, що є тепер принцесою в гаремі принца в Абу Дабі. Описуючи своє життя, як однієї із жінок принца, вона розповідає, що крім неї є ще дві европейки в гаремі, з того одна із Франції, а друга... українка, з якою, до речі, вона не спроможна порозумітися, бо ця українка не знає ні одної із західньоевропейських мов.

Отже, ось таким чином розбрелися по світі наші дівчата в теперішніх так дивних і сумних часах. Але тільки одиниці виграють на тому, а більшість опиняється в страшних обставинах, які кричать о пімсту до неба!

О-КА

Степан Сворак,
Київ

УВУ — вікно в Европу

Історія Українського Вільного Університету (УВУ) — це частинна історія України, історія боротьби патріотичних сил за соборну, суверенну, самостійну Україну.

Це місце зосередження передових умів вільної української науки за кордонами України, котрі протягом більшовицької неволі будили українців до борні. В ті часи серед совєтської інтеліґенції про УВУ була зформована думка як про „осередок українських буржуазних націоналістів". І лише сьогодні, з постанням Божою ласкою української самостійної держави, перед наши суспільством, а насамперед перед інтеліґенцією відкрився світ нової, незалежної науки, центром якого вже давно став УВУ в Мюнхені. Тому отримати запрошення для нас є великою честю, що саме по собі викликає великі хвилювання і переживання, а рівночасно і бажання приєднатися до европейської науки, познайомитися з передовими вченими світу, пізнати інший аспект, інші форми та методи навчання, ніж ті, до котрих ми звикли в Україні.

Таку можливість отримали близько 30 науковців з України, що протягом цього літа готували в УВУ маґістерські та докторські праці.

Прекрасно був зорганізований домашній побут стипендистів. Все було наперед продумано і передбачено. Окремо хочеться сказати про харчування слухачів УВУ. Завжди постачалися свіжі, висококалорійні харчі, різні овочі, різні ласощі, котрі не завжди можна дозволити собі в Україні. Заслуговує на добре слово дружнє ставлення працівників, що обслуговували нас протягом майже двох місяців у „Рідній Школі", де проживала основна частина студентів.

Велике враження справляли на нас і лекції, котрі були заплановані деканатом і ректоратом. Особливо цікаво читали свої спецкурси проф. В. Косик, проф. Сисин, проф. Степовик та ін.

Зачарував нас літературною ерудицією проф. Л. Рудницький, збагатив знанням джерел з історії України ректор УВУ проф. М. Лабунька.

Скарбом Українського Вільного Університету є його бібліотека. Тут практично зконцентрована вся література з українознавства з цілого світу, зібрані газети і журнали, що виходили в Европі та Америці протягом всіх повоєнних років. Для кожного дослідника вони становлять величезну цінність. Наприклад, коли тепер, вже в Україні, я хотів знайти газету „Шлях Перемоги" за 1956 рік, то виявилося, що її взагалі немає ні в відкритих, ані в закритих фондах Центральної наукової бібліотеки, а в альфавітному каталозі університетської бібліотеки немає жодної педагогічної праці Гр. Ващенка.

Тому хочу щиро подякувати директорові бібліотеки УВУ Мирославу за толерантне і тепле ставлення до дослідників з України, котрі, побачивши книжкові та джерельні багатства, „замучували" просьбами працівників бібліотеки.

Зібрані в УВУ матеріяли я успішно використав у написанні докторської праці та статтей, що будуть опубліковані в наукових вісниках України. Крім того, надіємося, що подані цього літа наукові матеріяли будуть видруковані у науковому збірнику УВУ, що послужить нам стимулом до подальшої творчої роботи.

Цікаво було організоване і дозвілля наших слухачів. Завдяки нашим жертводавцям, меценатам з Америки, Німеччини, Канади та інших країн, стипендисти з України мали прекрасну подорож автобусом в Альпи, на альпійські озера, з добрим обідом. Не шкодуючи свого часу, мґр. В. Леник організував для нас пішохідні екскурсії по історичних місцях Мюнхену.

Ми віддали данину пам'яті борцям за волю України, що поховані на цвинтарі в столиці Баварії — С. Бандері, Д. Дорошенкові, Я. Стецькові та іншим українським героям, де з промовою виступив депутат Верхов-

(Закінчення на стор. 4)

Посвячення...

(Закінчення зі стор. 1)

кого Музею в Ню Йорку — це історія мільйонів українців, розсіяних долею по світі. Він має своїх членів у цілій Америці, включно з ненайближчою Аляскою, і вважається одним з найцікавіших та найпопулярніших музеїв Ню Йорку, що його відвідали тисячі людей

Від імені губернатора стейту присутніх вітає Зеня Муха.

українського та неукраїнського походження як ЗСА, так і інших країн. Ось тільки один характерний витяг із записів у журналі відвідувачів, який вартий багатьох відгуків чи рецензій. Журналіст з Києва Тетяна Івженко написала: "Дякую, шановні, за любов до України, котра плекається у скарбах цього прекрасного музею!"

Не всі, на жаль, оті музейні реліквії можемо оглядати. Бо ж майже 90 відсотків музейних експонатів зберігаються, наразі, у його шафах, у приватних домівках, а то й у платних комерційних сховищах, поскільки у нинішніх двох музейних кімнатах розмістити все оте багатство просто неможливо.Тож очолювана великим ентузіястом проф. Іваном Лучечком Управа музею прийшла до висновку: час подумати над тим, щоби назва музею відповідала його суті, та, як це вже стало у нас гарною традицією, звернулася до української громади за допомогою. Саме про це нагадав присутнім голова Управи музею, відкриваючи урочистість та щиро вітаючи учасників посвячення, коли прийшов отой довгоочікуваний день 9-го листопада 1997 року — день початку втілення архітектурного проєкту Юрія Савицького.

Будівництво музею вже, по суті, почалося, і восени наступного року має завершитися. Це буде здійсненням мрій та сподівань не лише Управи музею, а й його членів та засновників, передусім вже покійного д-ра Богдана Цимбалістого, за головування котрого закуплено місце під будову, меценатів, добродіїв-жертводавців, усіх шанувальників української історичної та культурної спадщини, тих, зрештою, людей, котрі, як напівжартома висловився проф. І. Лучечко, у відповідь на дискусії на цю тему казали: "Та вже не балакайте, а будуйте!"

Під час чину посвячення.

Під час концерту. Галина Колесса та Юрій Харенко.

Світлили Ярослав Кулинич і автор.

Наперед було вирішено не перелицьовувати старе приміщення, а на його місці спорудити нове — триповерхове, з 11 галеріями, авдиторією для проведення культурних заходів, науковою бібліотекою, архівною кімнатою — з тим, щоб воно стало не просто і не тільки музеєм, а й місцем проведення глибших наукових досліджень, громадсько-культурних зустрічей та імпрез. Управа музею небезпідставно вважає, що він стане не лише архітектурною окрасою в околиці, а насамперед — предметом гордости всіх українців у ЗСА, своєрідною "меккою" нашої громади, гідним продовжувачем українських національно-культурних традицій. За попередніми підрахунками, спорудження нового будинку Українського Музею в Ню Йорку коштуватиме приблизно 5 млн. дол. Впоратися з цим відповідальним проєктом можна тільки з дієвою участю, підтримкою тих, хто поділяє саму ідею створення модерного репрезентативного музею, що може і має стати центром української культури, науки і мистецтва тут, за океаном.

Але повернімося до самої врочистості освячення наріжного каменя новобудови. Хоч погода не дописала, бо дощ лив, мов з відра, до місця, де невдовзі виросте простора й світла споруда нового Українського Музею, зібралося багато людей. І, до речі, не тільки тих, для кого цей оберіг українства за океаном ось уже понад два десятиліття є невід'ємною частиною національно-виховного та культурного життя. Чин посвячення провели Єпископ УГКЦ, Епарх Стемфордський Василь Лостен, генеральний вікарій, парох української католицької церкви св.Юра в Ню Йорку о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, настоятель української православної катедри св. Володимира в Ню Йорку та отець протоієрей Роман Тарнавський. Між учасниками свята був присутній почесний гість, генеральний консул України в Ню Йорку Віктор Крижанівський та заступник постійного представника України при ООН Юрій Богаєвський з дружиною.

Після чину освячення урочистість продовжилася в Українському Народному Домі. Після спільної молитви, переведеної Владикою Василем Лостеном, прийняття відкрив голова Будівельного комітету музею Роман Гавриляк. Звертаючись до присутніх, він з приємністю відзначив, що, завдяки жертвенності та наполегливій праці широкого кола справжніх ентузіястів, нове приміщення музею стає дійсністю. Довго тривала підготовча праця в тому, щоб знайти найоптимальніший, прияtливий як для Управи, так і громади варіянт співпраці. Але сьогодні новий будинок задокументований у товстенькій книжці-специфікації, бездоганно виготовленій фірмою українського архітекта Ю. Савицького, і пляни запропоновано уряд ові Ню Йорку для затвердження. Здійснити проєкт довірено будівничому-підрядникові, репутація якого ґарантує солідне виконання. Навесні 1999 року в новому приміщенні музею відкриється багата виставка, що вже тепер є в стадії плянування та підготови.

Запрошений на свято колишній дисидент-політв'язень, а згодом міністер культури в незалежній вже Україні Іван Дзюба у виступі перед численною авдиторією наголосив, що оновлений Український Музей не тільки засвідчуватиме незгасаючу патріотичну енерґію українців американського континенту, а й символізуватиме постійну присутність нашого творчого потенціялу в світі. Він забезпечуватиме нові можливості для співпраці українських мистців та науковців різних континентів та для інтеґрації їхніх здобутків у систему єдиної української національної культури. Наша національна культура протягом десятиліть і століть, за умов бездержавности, була інколи єдиним стрижнем національного самоусвідомлення і консолідації, як у самій Україні, так і в еміґраційних чи діяспорних осередках. Сьогодні її значення для національної долі не тільки не зменшується, а навіть збільшується, бо вона стає представником українства в світі, вона має здобувати і підвищувати престиж українського імени та української держави, часом і компенсуючи недостатність чи неефективність політичних та економічних чинників.Творення, збереження і розвиток культури в широкому значенні слова є головним змістом історичного процесу.

Одним з історичних нещасть української культури, як і всього національного життя, була розірваність, розпорошеність у світі — через переслідування чужими режимами на батьківщині і масове вигнанство активного українського елементу з рідної землі, особливо протягом XIX-XX століть. Однак розкиданість чинників і фраґментів української культури по світах можна розглядати не лише, як її трагедію (хоч вона й була), але і як її унікальне багатство. Біда тільки в тому, що великі цінності, створені україністами на Заході, не тільки не були доступні українцям у підсовєтській Україні, а й піддавалися ідеологічному запереченню, компромітації й забороні. Тепер в Україні відбувається поступове освоєння тих культурних цінностей, що витворили українці в країнах свого поселення. І зроблено вже чимало. Видано твори багатьох письменників, науковців, які творили на Заході; в різних містах України відбулися і відбуваються численні виставки мистців, концерти мистецьких ансамблів тощо. Все це дозволило повніше побачити й оцінити елементи української культури, а в багатьох випадках дало новий погляд на давнє й недавнє минуле України, збагатило наше самопізнання, а то й внесло принципово нові оцінки. Твори багатьох українських письменників-еміґрантів або й тих, хто сформувався на Заході, вивчається в університетах і в шкільних програмах; що при вивченні історії України в школах і особливо вищих навчальних закладах використовуються праці вчених з діяспори. Можливості українських осередків на Заході далеко не вичерпані — і під громадським, і під науковим, і під культурно-мистецьким оглядом. І потреба в спорудженні нового Українського Музею дуже знаменна: вона напевно є відповіддю на усвідомлення цих нових можливостей і нових завдань.

І. Дзюба висловив певність, що новий Український Музей у Ню Йорку зможе повніше і гідніше репрезентувати мистецтво українців американського континенту і не тільки. Він забезпечить ширшу й інтенсивнішу співпрацю з мистцями України, відтворюватиме образ української культури, українського національного духу, стане культурно-мистецьким прапором України в західньому світі. Доповідь визначного українського науковця та патріота була зустрінута бурхливими оплесками майже трьохсот присутніх у залі осіб.

Від імені губернатора стейту Ню Йорк Джорджа Патакі присутніх на святі привітала директор зв'язків губернатора Зеня Муха. Своє привітання в англійській мові висловила й голова Союзу Українок Америки Анна Кравчук.

В неофіційній частині програми присутнім подарувало гарні хвилини, як завжди, чудове тріо в складі Вячеслава Бакіса (фортепіян), Галини Колесси (віоля) та Юрія Харенка (скрипка). Слухачі захоплено прослухали у їх високопрофесійному виконанні "Елегію до волі" Андрія Штогаренка—Дмитра Клебанова, "Сонату для скрипки і фортепіяну До мажор, І ч." Максима Березовського та "Концертову симфонію для скрипки, віолі та оркестри (в перекладі для фортепіяну) Мі бемоль мажор, II ч." В. А. Моцарта.

Своїм успішним перебігом свято значною мірою завдячує віцепрезидентові компанії "Боїнг" Михайлові Яримовичеві, котрий з великим хистом та знанням справи вів цілу програму тої неперевершеної для українців листопадової неділі.

Вдячними були присутні й кухарям під орудою Наталки Питляр, які, поборовши таки перешкоди, створені їм в дорозі традиційним щорічним ню-йоркським маратоном та негодою, частували гостей смачними та з фантазією зробленими стравами.

P.S. Під час бенкету з нагоди посвячення наріжного каменя під будову нового приміщення його учасники задеклярували на Фонд Будови Українського Музею в Ню Йорку 420,000 дол. Бажаючі підтримати цю велику й благородну справу можуть надсилати свої пожертви на адресу: Ukrainian Musium, 203 2 Avenue, N.Y., N.Y.10003.

„Три, два, один..."

(Закінчення зі стор. 1)

явище, адже Україну запросили взяти участь у такому полеті. Рішення про це ми практично приймали з Биллом Клінтоном в 1994 році під час моєї першої офіційної візити до Америки. Як бачите, домовленість виконується. Ми дивимося в майбутнє через співпрацю в космосі, бо майбутнє світу все таки в космосі.

Перебуваючи на космодромі, Л. Кучма вислав Президентові Америки лист-привітання у зв'язку з успішним початком полету „Колюмбії", в якому підкреслено, що цей полет став вінцем спільної напруженої роботи фахівців НАСА та НКАУ (Національної космічної аґенції України). Зусиллями американських та українських науковців розроблено програму спільних експериментів. Ми впевнені, що вони будуть повністю виконані і світова наука зробить ще один крок в освоєнні космічного простору.

Л. Кучма надіслав на борт корабля привітання українському космонавтові, в якому сказано:

— Ви перший космонавт незалежної України. Український народ пишається вами, вашою мужністю, теоретичною підготовою та високою відповідальністю за доручену справу. Впевнений, що ви виправдаєте довір'я держави і докладете всіх зусиль для виконання програми цього полету та спільних американо-українських наукових експериментів у космосі.

Президент України побажав Л. Каденюкові та іншим членам залоги міцного здоров'я та щасливого повороту.

Високу оцінку здібностям українського космонавта дав командир „Колюмбії" Кевін Креґель, який, до речі, третій раз відправився в космічну мандрівку. Він зазначив, що Каденюк є найдосвідченішим з усіх тих, з якими йому в останні часи довелося працювати.

Першого українського космонавта тепло привітав також прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко.

В репортажі підкреслюється, що Каденюк є першим українським космонавтом. — Стривайте, — може дехто заперечити. — Адже і раніше були космонавти, які походять з України. І вони матимуть рацію. Дійсно, починаючи з 60-их років, в космосі побувало 12 українців, однак Л. Каденюк є першим космонавтом незалежної України.

НОВА АДРЕСА УНСоюзу, „СВОБОДИ" і „Українського Тижневика"

яка ввійшла в життя від

понеділка, 13-го жовтня 1997 року:

SVOBODA
P. O. Box 280
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800

З глибоким сумом повідомляємо, що, в п'ятницю, 14-го, листопада 1997 р. в м. Трентоні, Н. Дж., трагічно загинув

інженер-хемік

св. п.

МАКСИМ ЄВГЕНОВИЧ ПОЛОТНЮК

нар. 14-го серпня 1942
в с. Микуличині в Івано-Франківщині, син визначної української письменниці ІРИНИ ВІЛЬДЕ.

ПАРАСТАС відбудеться в неділю, 23-го листопада о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Kutch Funeral Home 215 Grand St. у Трентоні.

ПОХОРОННІ відправи на цвинтарі Пречистої Діви Марії в понеділок, 24-го листопада о год. 10-ій ранку.

В Україні лишилися засмучені:

брат — ЯРЕМА з родиною
внук — СТЕПАН ПАСІЧНИК

Вічна пам'ять покійному!

ПРИЯТЕЛІ.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що в четвер 6-го листопада 1997 р. відійшла у вічність на 81-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ІВАННА ПАГУТА МАЦЮРАК

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю 7-го листопада 1997 р. о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Lilly & Zeiler Funeral Home, Baltimore MD.

ПОХОРОН відбувся в суботу 8-го листопада 1997 р. о год. 10:30 ранку з церкви св. Михаїла в Балтіморі, Мд., на цвинтар New Cathedral Cemetery.

Залишені у глибокому смутку:

дочка — ОКСАНА ЧОРНИЙ з чоловіком СТЕФАНОМ
— РОМА СТЕФОРД
внуки — АНДРІЙКО
— ІВАНОЧКА
— РОМІ
— НИКОЛЬЦЯ
кузинка — СТЕФА СТАСИШИН в Гартфорді, Конн., родина у Львові, Дрогобичі

Ділимося сумною вісткою, що 20-го листопада 1997 р. у Венес, Фла., відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ТЕКЛЯ ДРАПАК

з дому КІНАШ

нар. в Підгайцях, 25-го серпня 1902 р.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 21-го листопада о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Норт Порт, Фла.

ПОХОРОН відбудеться 24-го листопада о год. 10-ій рано, з церкви Пресвятої Тройці в Статен Айленд, Н. Й. відтак на місцевий цвинтар св. Петра біля свого мужа КОНСТАНТИНА.

Залишила у глибокому жалю:

дочки — СОНЮ ЦИБУЛЬСЬКУ
— МАРУСЮ СЕРНУ з мужем ОСИПОМ
невістку — ІВАНКУ ДРАПАК
внуків — ЯРОСЛАВА ЦИБУЛЬСЬКОГО з дружиною
— ГАЛЮ ЦИБУЛЬСЬКУ
— ДАРЦЮ СУХОРЕБСЬКУ з мужем СТЕФАНОМ
— СУЗІ ЛЕВІС з мужем РІЧАРДОМ
— ВАСИЛЯ ДРАПАКА з дружиною
— АНДРІЯ ДРАПАКА з дружиною
правнуків — ГАЛЮСЮ КОМАРОВСЬКУ з мужем АНАТОЛІЄМ
— ОКСАНУ СУХОРЕБСЬКУ

ближчу і дальшу родину в Україні і Польщі.

Заміість квітів просимо складати пожертви на сиротинець в Тернополі.

В тяжкім смутку повідомляємо, що 14-го листопада 1997 р., відійшла від нас у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, люболяча БАБУСЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ХРИСТИНА ЗАРИЦЬКА

з дому ДЗЕРОВИЧ

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 16-го листопада 1997 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відправилася в церкві Успення Пресвятої Діви Марії в Перт Амбой, Н. Дж., в понеділок, 17-го, листопада, а похорон після Літургії на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в безмежному горю:

муж — ВОЛОДИМИР
син — ВОЛОДИМИР з дружиною МАРТОЮ
— БОГДАН з дружиною МЕЛІНДОЮ
внуки — БОГДАН, МЕЛЯСЯ, ЗОРЯНКА
брати — АРІЯН ДЗЕРОВИЧ з дружиною ІНОЮ
— СТЕФАН ДЗЕРОВИЧ
братанки — АНДРІЙ ДЗЕРОВИЧ з дружиною ХРИСТЕЮ і дітьми: КАТРУСЕЮ, ДІЯНКОЮ і МИКОЛОЮ
— ЛЕСЬО ДЗЕРОВИЧ
братаниці — ДЕЙНА і СТЕФАНІЯ ДЗЕРОВИЧ
тета — ЛІДІЯ МІНКО у Львові
родини — ДЗЕРОВИЧІВ, ЗАРИЦЬКИХ, ГОЛІНАТИХ, ЗОРІВЧАКІВ, БОГДАНСЬКА.

УВУ — вікно...

(Закінчення зі стор. 2)

ної Ради України, слухач УВУ Євген Пронюк. Стривожила душі слухачів УВУ і проведена мґром В. Леником екскурсія до кацету Дахау, що поблизу Мюнхену. Екскурсії проводили для нас проф. Р. Дражньовський, д-р М. Шафовал і інші.

Перебуваючи майже в центрі Західньої Европи, наші слухачі мали можливість подорожувати самостійно, відвідати Реґенсбурґ, Берлін, Венецію і навіть Париж. Великою підмогою нам була „зелена картка", котру отримав кожен слухач і яка давала можливість нам користуватися всіма видами транспорту в Мюнхені.

Тож дорогі наші жертводавці, вельмишановні керів..ники Фундації УВУ з осідком в Ню Йорку, ректоре, декани та професори університети, співробітники УВУ, прийміть слова щирої вдячності від ваших студентів з України.

Дякуючи фінансовій підтримці меценатів та жертводавців на Фундацію УВУ в Ню Йорку, праці ректорату та деканів, всіх службовців університету, ви відкрили для нас „вікно в Европу". Ми багато побачили і зуміли показати себе, зрозуміли, що ми, українці, не остання нація в цьому сіті, і наші вчені ще багато зможуть зробити для розвитку української та й світової на-уки. Колись наша українська держава стане однією з провідних держав в Европі, адже не випадково вона географічно знаходиться в її центрі. Але для цього ще треба багато і багато працювати.

Низький вам уклін! Дай Боже вам здоров'я і статків в Америці, котрі ви так щедро жертвуєте українській науці. Ваші гроші не пропали намарно, а пішли на благо української держави.

НОВІ ВИДАННЯ

„Чорні жнива" — Голод 1932-33 у Валківському та Коломацькому районах Харківщини, **Тамара Поліщук**, 369 стор., тверда оправа — **14.00 дол.**

„Голод в Україні 1946-1947" — Документи і матеріяли, 376 стор. тверда оправа — **30.00 дол.**

„Голод 33 Народна Книга-меморіял" — **Ліда Коваленко і Володимир Маняк**, 584 стор., тверда оправа — **50.00 дол.**

"MAPPA MUNDI" — Збірник наукових праць на пошану проф. Ярослава Дашкевича, 912 стор., тверда оправа, 54 автори — **60.00 дол.**

„Гербівник міст України" — **Володимир Панченко**, тверда оправа, 300 колор. гербів, 196 стор. — **25.00 дол.**

„Історія української музики", том 1, — **Лідія Корній**, 314 стор. тверда оправа — **15.00 дол.**

Замовлення слати до:
M. P. KOTS
P.O. Box 33, Lexington, NY 12452 USA
Чеки виписувати на: **HOLODOMOR**

ПОДІЇ

АКАД. Д-Р О. РОМАНІВ В НТШ

Ню Йорк. — НТШ в Америці влаштовує доповідь академіка, голови НТШ в Україні д-ра Олега Романова на тему „Україна сьогодні: час тривоги та несповнених надій". Доповідь буде виголошена у суботу, 22-го листопада, в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

КОНЦЕРТ В. ВИННИЦЬКОГО ТА КВАРТЕТУ ІМ. ЛЕОНТОВИЧА

Ню Йорк. — Тут у понеділок, 24-го листопада, у Вейл Рісайтл Голл при Карнеґі Голл відбудеться концерт пяніста Володимира Винницького та Струнного Квартету ім. Леонтовича. У програмі — твори Скорика, Шостаковича, Брамса та Фра́нка. Початок о год. 8-ій вечора.

Покажуть український фільм на фестивалі у Вашінґтоні

Вашінґтон. — Тут на фільмовому фестивалі під назвою „Фрідом філм фестівал" буде показано український фільм „Підступне вбивство: Осіннє душогубство в Мюнхені". Згаданий фільм, режисури Олеся Янчука, це спільне діло Українського Конґресового Комітету Америки і Кіностудії України ім. Довженка, в якому представлено боротьбу УПА після Другої світової війни та вбивство Степана Бандери, провідника Організації Українських Націоналістів.

Фестиваль спонзорований Американською Кінематографічною фундацією та в основному показуватиме праці фільмових режисерів з країн Центральної та Східньої Европи. Цей фільм буде єдиним українським фільмом на цьому фестивалі, котрий проходитиме від вівтірка, 2-го грудня, до суботи, 6-го грудня, у вашінґтонському Центрі сценічного мистецтва ім. Кеннеді.

Український фільм буде показано двічі: у четвер, 4-го грудня, в год. 8:45 вечора та в суботу, 6-го грудня, в год. 2-ій по полудні. За дальшими інформаціями можна звертатися до Михайла Савківа, мол., директора Української Національної Інформаційної Служби на ч. телефону (202) 547-0018.

• ПРАЦЯ •

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

